

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 13 grudnia 2012 r.

DOLiS/DEC-1243/12
dot. DOLiS-

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 i art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 i art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej przetwarzania przez N. Sp. z o.o., z siedzibą w R. oraz przez Ministra Skarbu Państwa, z siedzibą w Warszawie przy ul. Kruczej 36/ Wspólnej 6, danych osobowych zawartych w dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”,

- 1) umarzam postępowanie w przedmiotowej sprawie w zakresie dotyczącym przetwarzania przez N. Sp. z o.o., z siedzibą w R., danych osobowych zawartych w dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”,**
- 2) w pozostałym zakresie orzekam brak podstaw dla skierowania pod adresem Ministra Skarbu Państwa, z siedzibą w Warszawie przy ul. Kruczej 36/ Wspólnej 6, w związku z realizowanym przez ten organ procesem przetwarzania danych osobowych zawartych w dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”, nakazu na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), wobec niestwierdzenia naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych w podanym zakresie.**

Uzasadnienie

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uzyskał z szeregu źródeł (od Pani B. G. – Senatora Rzeczypospolitej Polskiej, od Pana S. K. – Senatora Rzeczypospolitej Polskiej i od Pana B. K. – Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej) informacje dotyczące możliwych nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych przez N. Sp. z o.o., z siedzibą w R., adres do korespondencji: W. (Spółka) oraz przez Ministra Skarbu Państwa, z siedzibą w Warszawie przy ul. Kruczej 36/ Wspólnej 6 (Minister). Sygnalizowane nieprawidłowości miały mieć związek z udostępnieniem przez Spółkę na rzecz Ministra danych osobowych zawartych w dokumencie p.n.

„Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”, będącym załącznikiem do dokumentu p.n. „Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o.” z czerwca 2008 r. Przedmiotowy dokument p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym” stanowi tabelaryczną listę zawierającą dane osobowe 35 byłych pracowników spółek Skarbu Państwa oraz spółek należących do ówczesnej grupy N. S.A. (P. S.A., O. Sp. z o.o., N. Sp. z o.o. i Na. Sp. z o.o.). Utrwalono w nim dane osobowe ww. osób w zakresie obejmującym ich imiona i nazwiska, miejsca zatrudnienia, stanowiska oraz dodatkowe informacje na ich temat ujęte w sekcjach tabeli zatytułowanych jako: „Who is who” i „Uwagi” – dotyczące ich przeszłości zawodowej, powiązań rodzinnych, etc. Kopia 1 strony omawianego dokumentu p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”, a także kopia karty tytułowej dokumentu p.n. „Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o.” z widniejącą na niej prezentatą Ministerstwa Skarbu Państwa z dnia [...] lipca 2008 r. znajdują się w aktach sprawy.

W treści informacji przekazanej Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych poddano w wątpliwość legalność wskazanego udostępnienia ww. danych osobowych (utrwalonych w dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym” stanowiącym załącznik do dokumentu p.n. „Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o. o.”) przez Spółkę na rzecz Ministra, a także dalszego ich wykorzystania przez Ministra, który – co podkreślono - nadal przechowuje rzeczony dokument zawierający kwestionowane dane osobowe (zarejestrowany w dzienniku kancelaryjnym Ministerstwa Skarbu Państwa pod nr [...]). Jak wskazano cyt.: „(...) przedstawione dane osobowe (...) były wykorzystywane przez ówczesne kierownictwo Ministerstwa Skarbu Państwa przeciwko imiennie wymienionym osobom. Nie dość tego, że wszyscy wymienieni w krótkim czasie stracili pracę w spółkach należących do spółki N. S.A., to niezidentyfikowany przedstawiciel Ministerstwa Skarbu Państwa przekazał załączone dokumenty dziennikarzom bez zgody zainteresowanych. Przykładem wykorzystywania gromadzonych nielegalnie przez spółkę N. danych osobowych jest m. in. publikacja autorstwa R. G. opublikowana w dniu [...] lipca 2008 roku p.t. D. Dziennikarka G. wprost powołała się na raport przekazany Ministerstwu Skarbu Państwa przez spółkę N. (...) przywołana publikacja stała się powodem wytoczenia przez A. M. spółce A. S.A. w W., wydawcy G., procesu o ochronę dóbr osobistych prowadzonego przed Sądem Okręgowym w W. pod sygn. akt [...]. Strona pozwana złożyła do akt postępowania sądowego powyższy zbiór danych osobowych. Podobnie spółka A. S.A. zachowała się w procesie o ochronę dóbr osobistych wytoczonym jej przez P. W. To właśnie na potrzeby tegoż procesu, prowadzonego przed Sądem Okręgowym w W. pod sygn. akt [...], Ministerstwo Skarbu Państwa złożyło do akt potwierdzony za zgodnością z oryginałem otrzymany wcześniej od spółki N. *Wykaz ... (...)*”.

W wyniku podjętych w niniejszej sprawie czynności wyjaśniających ustalono następujący jej stan faktyczny.

- 1) Spółka nie przetwarza aktualnie kwestionowanych danych osobowych. Jak wynika z zawierającej wyjaśnienia odnośnie okoliczności przedmiotowej sprawy korespondencji Spółki z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]), na polecenie jej aktualnych władz, przeprowadzono w niej analizę posiadanej dokumentacji, w wyniku której cyt.: „(...) nie uzyskano potwierdzenia posiadania przez Spółkę dokumentu *Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym* stanowiącego załącznik do *Wniosków z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o. (...)*”.
- 2) Minister Skarbu Państwa dysponuje obecnie dokumentem p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”, a tym samym przetwarza

utrwalone w nim dane osobowe. W korespondencji z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]) Minister potwierdził okoliczność wpływu ww. dokumentu do Ministerstwa Skarbu Państwa zaznaczając, że cyt.: „(...) nie powstał {on} w Ministerstwie Skarbu Państwa, a osoba podpisana pod tym dokumentem – Pan A. W. nie jest osobą pozostającą w relacji służbowej z Ministerstwem Skarbu Państwa. Z informacji uzyskanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa wynika, iż Pan A. W. nie pełni już funkcji prokurenta w spółce N. Sp. z o.o. (...) Dokument (...) zawiera prezentatę wpływu do jednego z departamentów sprawujących nadzór właścicielski Skarbu Państwa z dnia [...].07.2008 r. oraz sygnaturę nadaną zewnętrznemu pismu wchodzącemu: [...]”.

- 3) W zawierających wyjaśnienia odnośnie okoliczności przedmiotowej sprawy kolejnych pismach: z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]), z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]) i z dnia [...] października 2012 r. (znak: [...]) Minister poinformował w szczególności cyt.: „(...) wykaz ten został złożony jako załącznik do innego dokumentu, który w zakresie części stanowiącej audyt podatkowy opracowany został na podstawie raportu z badania podatkowego sporządzonego przez biegłego rewidenta i wykorzystywany mógł być w ramach zwykłych czynności stanowiących analizę sprawozdań finansowych spółki z udziałem SP {Skarbu Państwa} albo spółek z grupy tej spółki na potrzeby wypracowania decyzji co do zatwierdzenia sprawozdań finansowych, w tym skonsolidowanych, albo z udzieleniem absolutorium z tytułu pełnienia funkcji w organach spółki (...)” (cytat z pisma Ministra z dnia [...] września 2012 r.), „(...) jego {omawianego dokumentu} przechowywanie było (...) niezbędne do wykonywania określonych prawem zadań realizowanych przez Ministerstwo Skarbu Państwa (...) tj. związanego z wykonywaną w ramach nadzoru korporacyjnego analizą danych otrzymywanych rutynowo ze spółek w związku z uprawnieniami korporacyjnymi Skarbu Państwa (...) materiał ten pozostawał w aktach dotyczących funkcjonowania N. Sp. z o.o. (...)” (cytaty z pisma Ministra z dnia [...] września 2012 r.)
- 4) Co tyczy się aktualnego przetwarzania informacji zawartych w omawianym dokumencie, Minister wyjaśnił, że proces ten jest realizowany wyłącznie dla celów archiwalnych oraz dowodowych – w sytuacji, gdy z żądaniem przedstawienia danych występuje sąd. Uzasadniając wskazany proces przetwarzania danych osobowych w celach archiwalnych Minister powołał się na zapisy art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 968 z późn. zm.) oraz § 16 ust. 5 Zarządzenia Nr 43 Ministra Skarbu Państwa z dnia 29 grudnia 2008 r. w sprawie wykonywania czynności kancelaryjnych oraz zasad i trybu postępowania z materiałami archiwalnymi i dokumentacją niearchiwalną w Ministerstwie Skarbu Państwa. Z kolei, gdy chodzi o przetwarzanie omawianych danych w celach dowodowych, Minister wskazał na szereg (opisanych szczegółowo w poniższych punktach) postępowań sądowych, w toku których Minister, na żądanie prowadzących te postępowania sądów, złożył do ich akt dokument zawierający w swej treści omawiane informacje.
- 5) Pismem z dnia [...] kwietnia 2011 r. (sygn. akt: [...]) Sąd Okręgowy W., powołując się na potrzeby postępowania cyt.: „(...) w sprawie z powództwa T. M. p-ko N. Sp. z o.o. o odszkodowanie należne pracownikom z tytułu obowiązywania umowy o zakazie konkurencji (...)” zwrócił się do Ministerstwa Skarbu Państwa o cyt.: „(...) nadesłanie dokumentów pod nazwą *Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o.* złożonych w dniu [...].07.2008 r. pod nr [...] na dziennik kancelaryjny wraz z załącznikami (...)”. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, za pismem z dnia [...] maja 2011 r. (znak: [...]), Ministerstwo Skarbu Państwa przesłało ww. Sądowi cyt.: „(...) kopię posiadanego przez Ministerstwo Skarbu Państwa dokumentu pt *Wnioski*

z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o. złożonego w dniu [...] -07-2008 r. i zarejestrowanego pod numerem [...] (...)” (kopie ww. pism znajdują się w aktach sprawy).

- 6) Pismem z dnia [...] sierpnia 2011 r. (sygn. akt: [...]) Sąd Okręgowy W. zażądał od Ministerstwa Skarbu Państwa cyt.: „(...) dokumentów pod nazwą Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o. złożonych w dniu [...] lipca 2008 roku pod nr [...] na dziennik kancelaryjny Departamentu Nadzoru Właścicielskiego i Prywatyzacji Ministerstwa Skarbu Państwa wraz ze wszystkimi czterema załącznikami (...)”, w tym także „wykazu osób stanowiących zaplecze P. W. w spółkach związanych z sektorem paliwowym” w związku z cyt.: „(...) toczącym się postępowaniem z powództwa P. W. p-ko N. Sp. z o.o. o odszkodowanie należne pracownikowi z tytułu obowiązywania umowy o zakazie konkurencji (...)”. Ministerstwo Skarbu Państwa przesłało ww. Sądowi żądane dokumenty (cyt.: „(...) w związku z zobowiązaniem Sądu do przedłożenia dokumentu pt *Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o.* wraz z załącznikami w załączeniu przedkładam powyższe dokumenty (...)”) za pismem z dnia [...] września 2011 r. (znak: [...]) (kopie pism znajdują się w aktach sprawy).
- 7) Pismem z dnia [...] października 2011 r. (sygn. akt: [...]) Sąd Okręgowy w W., z siedzibą w W., zwrócił się do Ministerstwa Skarbu Państwa o cyt.: „(...) nadesłanie dokumentu zatytułowanego: *Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o.* wraz z załącznikami (...)” informując zarazem cyt.: „(...) niniejsze dokumenty są niezbędne do podejmowania dalszych czynności w sprawie o sygn. [...]). Ministerstwo Skarbu Państwa udostępniło ww. Sądowi wnioskowane dokumenty za pismem opatrzonym oczywiście błędną datą [...] października 2011 r., które do adresata wpłynęło w dniu [...] listopada 2011 r. (cyt.: „(...) w nawiązaniu do pisma z dnia [...] października 2011 roku dotyczącego przekazania dokumentu pt *Wnioski z audytu podatkowego w N. Sp. z o.o.* przekazuję w załączeniu kopię posiadanego przez Ministerstwo Skarbu Państwa dokumentu złożonego w dniu [...] -07-2008 r. i zarejestrowanego pod numerem [...] (...)”) (kopie pism znajdują się w aktach sprawy).
- 8) Minister Skarbu Państwa zdecydowanie zaprzeczył, jakoby udostępnił dane osobowe będące przedmiotem zainteresowania w niniejszej sprawie na rzecz jakichkolwiek innych osób, czy podmiotów (poza wymienionymi sądami) wskazując w piśmie z dnia [...] września 2012 r. cyt.: „(...) oświadczam, iż ani jako pracownik urzędu ani jako Konstytucyjny Minister nie udostępniłem kwestionowanych danych na rzecz jakiegokolwiek podmiotu bądź osoby (...) takiego zachowania nie dopuścił się również żaden z obecnych pracowników Ministerstwa Skarbu Państwa (...)”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Okoliczność, iż Spółka nie dysponuje aktualnie dokumentem, p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”, tym samym zaś nie przetwarza zawartych w nim danych, oznacza, że niniejsze postępowanie, w omawianym jego zakresie (dotyczącym przetwarzania danych osobowych utrwalonych w ww. dokumencie przez Spółkę) podlega umorzeniu na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), zwanej dalej również Kpa. Stosownie do ww. przepisu, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania. Brzmienie powołanej regulacji nie pozostawia wątpliwości, iż w razie stwierdzenia bezprzedmiotowości postępowania organ prowadzący to postępowanie obligatoryjnie je umarza. Jednocześnie w literaturze przedmiotu wskazuje się, że bezprzedmiotowość postępowania

administracyjnego, o której stanowi art. 105 § 1 Kpa oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty (B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” 7 wydanie Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005 r., str. 485).

Postępowanie powadzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych ukierunkowane jest na wydanie decyzji administracyjnej na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą. Stosownie do brzmienia powołanej regulacji, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: usunięcie uchybień (pkt 1), uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych (pkt 2), zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe (pkt 3), wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego (pkt 4), zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom (pkt 5), usunięcie danych osobowych (pkt 6). Postępowanie wszczęte z urzędu, w związku z sygnałami o możliwych nieprawidłowościach w procesie przetwarzania danych osobowych, służy zbadaniu legalności przetwarzania danych i jest ukierunkowane na wydanie - w zależności od wyników tej oceny - decyzji administracyjnej nakazującej przywrócenie stanu zgodnego z prawem w procesie przetwarzania danych (jeżeli jest on realizowany z naruszeniem obowiązujących przepisów), bądź decyzji nie stwierdzającej podstaw do sformułowania tego rodzaju nakazu (jeżeli proces przetwarzania danych osobowych jest realizowany legalnie). Wobec ustalenia, że Spółka nie przetwarza aktualnie danych będących przedmiotem zainteresowania Generalnego Inspektora, postępowanie służące badaniu legalności ich przetwarzania, prowadzone w kontekście ewentualnego zastosowania wobec Spółki środków przewidzianych w art. 18 ust. 1 ustawy, stało się oczywiście bezprzedmiotowe.

Odnosząc się z kolei do kwestii przetwarzania informacji zawartych w dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym” przez Ministra, w skazać należy, co następuje.

Przede wszystkim nadmienić należy, że zgodnie ustawową definicją danych osobowych, są nimi nie tylko informacje identyfikujące określoną osobę, lecz także te, które umożliwiają jej identyfikację bez niewspółmiernych nakładów kosztów, czasu lub działań (art. 6 ust. 1 i ust. 3 ustawy o ochronie danych osobowych). Mając na uwadze, że w omawianym dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym” zawarte są informacje obejmujące imiona, nazwiska i stanowiska osób zatrudnionych m. in. w Spółce, w której udziałowcem jest Skarb Państwa, a także w spółkach z nią powiązanych, niewątpliwą jest możliwość odniesienia przynajmniej części tych informacji do dających się zindywidualizować osób. W konsekwencji nie można zgodzić się ze stanowiskiem zaprezentowanym w piśmie Ministra z dnia [...] września 2012 r. (znak: [...]), jakoby treść omawianego dokumentu nie obejmowała informacji stanowiących dane osobowe. Zaakcentowana wymaga również, że kwestia powszechnej dostępności części z ww. informacji (jak bowiem zaznaczył Minister, część spośród nich została ujawniona w Krajowym Rejestrze Sądowym), jak i kwestia tego, czy ich treść, prawdziwość, czy sposób prezentacji mogą wiązać się z ingerencją w sferę dóbr osobistych osób, których dotyczą, nie mają jakiegokolwiek wpływu na ocenę ich statusu jako danych osobowych w rozumieniu ustawy o ochronie danych osobowych.

Ustawa definiuje przetwarzanie danych jako jakiegokolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie,

udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych (art. 7 pkt 2). Warunkiem legalności każdej czynności mającej za przedmiot dane osobowe, stanowiącej ich przetwarzanie, jest zaistnienie którejkolwiek spośród samodzielnych, materialnych przesłanek dopuszczalności przetwarzania danych wymienionych enumeratywnie w art. 23 ust. 1 ustawy. W szczególności ustawa zezwala na przetwarzanie danych osobowych wówczas, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698 z późn. zm.), dokumentacja powstająca w organach państwowych i państwowych jednostkach organizacyjnych, w organach jednostek samorządu terytorialnego i samorządowych jednostkach organizacyjnych oraz napływająca do nich jest przechowywana przez te organy i jednostki organizacyjne przez okres ustalony na podstawie upoważnienia zawartego w ust. 2, po tym zaś okresie: 1) dokumentacja stanowiąca materiał archiwalny jest przekazywana do właściwych archiwów państwowych; 2) dokumentacja inna niż wymieniona w pkt 1 może ulec brakowaniu. Art. 5 ust. 2 omawianego aktu prawnego statuuje upoważnienie dla ministra właściwego do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego do tego, aby na wniosek Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych, w drodze rozporządzenia, ustalił zasady klasyfikowania i kwalifikowania dokumentacji ze względu na okresy jej przechowywania oraz zasady i tryb przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych, a także zasady i tryb brakowania innej dokumentacji. W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach, organy państwowe oraz państwowe jednostki organizacyjne, organy jednostek samorządu terytorialnego oraz samorządowe jednostki organizacyjne obowiązane są zapewnić odpowiednią ewidencję, przechowywanie oraz ochronę przed uszkodzeniem, zniszczeniem bądź utratą: powstającej w nich dokumentacji, w sposób odzwierciedlający przebieg załatwiania i rozstrzygania spraw (pkt 1), nadsyłanej i składanej do nich dokumentacji, w sposób, o którym mowa w pkt 1 (pkt 2).

Na podstawie upoważnienia zawartego w ww. art. 5 ust. 2 ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach Minister Kultury wydał rozporządzenie z dnia 16 września 2002 r. w sprawie postępowania z dokumentacją, zasad jej klasyfikowania i kwalifikowania oraz zasad i trybu przekazywania materiałów archiwalnych do archiwów państwowych (Dz. U. Nr 167, poz. 1375). Jak stanowi § 3 ww. rozporządzenia, rzeczą klasyfikację oraz kwalifikację dokumentacji ze względu na okresy jej przechowywania, wytwarzanej i gromadzonej przez organy i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, zawierają jednolite rzeczowe wykazy akt, zwane dalej "wykazami akt" (ust. 1). Wykazy akt w organach i jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, stanowią podstawę rejestracji i gromadzenia dokumentacji w akta spraw (§ 3 ust. 2). Wykazy akt w organach i jednostkach organizacyjnych, o których mowa w art. 5 ust. 1 ustawy, wprowadzają ministrowie i inne centralne organy państwowe dla urzędów ich obsługujących oraz kierownicy centralnych państwowych jednostek organizacyjnych - w porozumieniu z Naczelnym Dyrektorem Archiwów Państwowych (§ 3 ust. 3 pkt 1).

Zgodnie z zapisami zarządzenia Nr 43 Ministra Skarbu Państwa z dnia 29 grudnia 2008 r. w sprawie wykonywania czynności kancelaryjnych oraz zasad i trybu postępowania z materiałami archiwalnymi i dokumentacją niearchiwalną w Ministerstwie Skarbu Państwa, akta spraw zakończonych przechowywane są w komórce organizacyjnej przez okres dwóch lat od zakończenia sprawy, przy czym za zakończenie sprawy uważa się wydanie ostatecznej decyzji lub datę ostatniego pisma w sprawie (§ 16 ust. 5 omawianego zarządzenia – tekst zarządzenia znajduje się w aktach sprawy). Jak wynika z § 16 ust. 6 omawianego zarządzenia, po upływie ww. okresu, akta spraw

załatwionych są przekazywane do archiwum zakładowego (w I kwartale każdego roku dokonywany jest przegląd akt celem ustalenia, które spośród nich należy przekazać do archiwum zakładowego).

Wobec przytoczonych regulacji brak jest podstaw dla zakwestionowania zasadności stanowiska Ministra odnośnie potrzeby przechowywania dokumentu p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”. Materiał dowodowy niniejszej sprawy potwierdza, że dokument ten został pozyskany przez Ministra w ramach dokumentacji zewnętrznej przychodzącej w lipcu 2008 r. (por. ustalenia zawarte w pkt 2 niniejszej decyzji), a zarazem, że był on przedmiotem licznej korespondencji (por. pkt 5-7 niniejszej decyzji) z sądami jeszcze pod koniec 2011 r. W tej sytuacji nie ma podstaw dla podważenia zasadności stanowiska Ministra, iż rzeczony dokument dotyczy sprawy zakończonej przez okres nieprzekraczający dwóch lat, a tym samym podlega dalszemu przechowywaniu w Ministerstwie. Tym samym realizowany przez Ministra proces przetwarzania danych osobowych utrwalonych w omawianym dokumencie w celach archiwalnych znajduje oparcie w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – jako niezbędny dla realizacji praw i obowiązków określonych omówionymi przepisami dotyczącymi archiwizacji dokumentacji wytworzonej w Ministerstwie Skarbu Państwa i napływającej do wskazanej jednostki.

Art. 248 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.) nakłada na każdego obowiązek przedstawienia na zarządzenie sądu w oznaczonym terminie i miejscu dokumentu znajdującego się w jego posiadaniu i stanowiącego dowód faktu istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że dokument zawiera informacje niejawne. Od powyższego obowiązku może uchylić się ten, kto co do okoliczności objętych treścią dokumentu mógłby jako świadek odmówić zeznania albo kto posiada dokument w imieniu osoby trzeciej, która mogłaby z takich samych przyczyn sprzeciwić się przedstawieniu dokumentu. Jednakże i wówczas nie można odmówić przedstawienia dokumentu, gdy jego posiadacz lub osoba trzecia obowiązani są do tego względem chociażby jednej ze stron albo gdy dokument wystawiony jest w interesie strony, która żąda przeprowadzenia dowodu. Strona nie może ponadto odmówić przedstawienia dokumentu, jeżeli szkoda, na którą byłaby przez to narażona, polega na przegraniu procesu (art. 248 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego). Co więcej, nieuzasadniona odmowa przedstawienia dokumentu przez osobę trzecią naraża ją na ryzyko ukarania przez sąd (po uprzednim wysłuchaniu jej oraz stron co do zasadności odmowy) grzywną (art. 251 Kodeksu postępowania cywilnego).

W świetle przytoczonych unormowań nie budzi wątpliwości istnienie po stronie Ministra prawa, a zarazem obowiązku przekazania Sądowi Okręgowemu W. w sprawach oznaczonych sygn. akt: [...] i [...] oraz Sądowi Okręgowemu w W. w sprawie o sygn. akt: [...] dokumentu p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym”, tym samym zaś prawa i obowiązku udostępnienia zawartych w nim danych osobowych. Tym samym omawiane udostępnienie danych (a zatem ich przetwarzanie dla realizacji celów dowodowych) dokonane zostało na warunkach określonych w art. 23 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych – jako niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z ww. przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.

Jednocześnie raz jeszcze nadmienić należy, że nie znalazły potwierdzenia w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym informacje wskazujące na rzekome udostępnienie przez Ministra informacji zawartych w omawianym dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym” na rzecz jakichkolwiek innych podmiotów niż ww. sądy (por. pkt 8 uzasadnienia faktycznego niniejszej decyzji).

Jak wskazano już wcześniej, celem postępowania administracyjnego prowadzonego przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych jest zweryfikowanie legalności procesu przetwarzania danych osobowych w kontekście ewentualnego skierowania pod adresem administratora danych nakazu odpowiadającego dyspozycji art. 18 ust. 1 ustawy. Warunkiem sformułowania tego nakazu jest stwierdzenie nieprawidłowości w badanym procesie przetwarzania danych, natomiast jego celem - przywrócenie w tym procesie stanu zgodnego z prawem. Wobec stwierdzenia, że realizowany aktualnie przez Ministra proces przetwarzania danych osobowych utrwalonych w dokumencie p.n. „Wykaz osób stanowiących zaplecze P. W. w Spółkach związanych z sektorem paliwowym” nie narusza przepisów o ochronie danych osobowych, orzeczenie Generalnego Inspektora w omawianym zakresie musi się ograniczyć do wskazania braku podstaw dla skierowania pod adresem Ministra jakiegokolwiek nakazu, o którym mowa w art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), strona niezadowolona z niniejszej decyzji, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.